

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 24. oktober 2006

Folketingets repræsentant ved EU

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Resumé af det fælles udvalgsmøde om budgetkontrol

På det fælles udvalgsmøde, arrangeret af Europa-Parlamentet og det finske Formandskab, om de nationale parlamenters budgetkontrollkomitéers rolle i forbindelse med EU-budgetet diskuterede man forbedringer af budgetkontrollen. Omdrejningspunktet for diskussionen var problemerne ved det at Kommissionen ikke har tilstrækkelig mulighed for at kontrollere de underliggende transaktioner i medlemsstaternes regnskaber, skønt det er Kommissionen der har det overordnede ansvar for budgetkontrollen. Løsningsforslagene fra de nationale parlamenter lød på bl.a. mere kontrol i medlemsstaterne, sanktionsmuligheder, og en placering af ansvaret for regnskabet internt i medlemsstaterne. Derudover var der modstridende holdninger i salen om hvorvidt der skal være mere harmonisering af revisionsreglerne, som Kommissionen og Revisionsretten var fortalere for, eller om de nationale parlamenter selv skal afgøre, hvordan de vil udføre den nødvendige interne kontrol, hvilket flertallet af de nationale parlamentarikere støttede. Alle var dog enige om, at en forenkling af regnskaberne vil være fordelagtigt, og en forøgelse af bureaukratiet skal undgås.

På det fælles udvalgsmøde i Europa-Parlamentet d. 9-10. oktober, arrangeret af det finske Formandskab og Parlamentet, diskuterede nationale parlamentarikere og europaparlamentarikere, Kommissionen, Formandskabet og Revisionsretten, hvordan revisionsproceduren kan forbedres i de nationale parlamenter, så man for fremtiden bedre vil kunne kontrollere EU's fælles budget. Derudover, til inspiration til debatten, var Gene L. Dodaro, direktøren for USA's revisionskontor¹, inviteret til at fortælle om USA's tilgang til budgetkontrol.

På baggrund af Kommissionens årlige regnskab og Revisionsrettens årsberetning udsender Parlamentet og Rådet hvert år en décharge - en procedure der skal sikre kontrollen med EU's udgifter. Det centrale problem med den nuværende revisionsprocedure er, at Kommissionen har det overordnede ansvar for EU's budget, selvom 80 % af budgettet forvaltes af medlemsstaterne. Kommissionen har således, i praksis, meget begrænset

¹ Chief Operating Officer i USA's General Accounting Office

mulighed for at kontrollere transaktionerne i medlemsstaterne. Selvom de nationale regnskaber stemmer, er der således ikke tilstrækkelig garanti for, at EU's midler når frem til de rette steder, og bliver brugt efter hensigten. Dette har medført, at der i de 11 år Parlamentet og Rådet har udstedt déchargene endnu ikke er blevet lavet en, der var positiv uden forbehold. Dette skaber mistillid blandt EU's borgere, og for at komme problemet til livs, blev forskellige tiltag til forbedring foreslået. Der var bred enighed om, at forbedringerne bør gennemføres uden at skabe mere bureaukrati, og ved blot at ansætte flere folk i Kommissionen til at kontrollere medlemsstaterne.

Som det er nu, er der ingen standardiserede forskrifter for, hvordan medlemsstaterne skal udføre deres interne revision. Medlemsstaterne kan således opføre deres EU-regnskab og interne revision på den måde de foretrækker, hvilket ikke nødvendigvis svarer til, hvordan de opgør og kontrollerer deres nationale regnskab. Der var enighed i salen om, at dette mindsker gennemsigtigheden markant, og at der derfor bør sættes ind her.

Anni Sinnemäki åbnede, på vegne af Formandskabet, debatten ved at argumentere for, at den demokratiske kontrol med de nationale budgetter skal forbedres og effektiviseres. Sinnemäki mente at dette bør opnås ved, at hver medlemsstat gennemfører kontrollen af dets nationale budget og dets EU's budget på samme måde.

Brian Gray, vicedirektør for Kommissionens revisionskontor, var ikke enig i dette, og fremsatte i modsætning hertil et forslag, der bl.a. indebærer en harmonisering af reglerne for revision blandt medlemsstaterne. Dette skal opnås ved, at Kommissionen fastsætter retningslinier og benchmarks for, hvordan kontrollen skal foregå i medlemsstaterne, og hvis kontrollen er mangelfuld, skal den korrigeres, og pengene trækkes tilbage.

Ifølge **Vítor Caldeira**, som er medlem af Revisionsretten, tydeliggør den øgede decentralisering af EU-fondene behovet for Revisionsrettens evaluering af de nationale revisionsinstitutioner. Revisionsretten ønsker at øge samarbejdet med de nationale revisionsinstitutioner, og Caldeira foreslog at der oprettes en kontaktgruppe til formålet. Han beklagede den manglende koordination af administrationssystemerne på de forskellige niveauer og foreslog, at der skabes:

- minimumskrav for kontrolsystemer på alle områder (under hensyntagen til de specifikke områder af revision)
- klare regler for lokale, regionale og nationale revisioner. Disse kan dog kun give forsikringer på nationalt niveau, og ikke på EU-niveau.
- balance mellem udgifterne til regnskaber og det der føres regnskab med
- standarder og klart definerede regler, i overensstemmelse med Kommissionens ønske om mere harmonisering af reglerne for revision i de nationale parlamenter. Sådanne internationale revisionsstandarder skal sikre effektivitet og tillid mellem revisorer, både på EU- og medlemsstatsniveau, og mellem nationale revisorer og Revisionsretsrevisorer. Caldeira var ikke enig med Gray i, at Kommissionen eller Revisionsretten skal fastsætte disse standarder.

Jan Mulder, Europa-Parlamentets ordfører for déchargen af 2004, mente, at de mange års negative décharger skyldes den uharmoniserede og alt for komplekse lovgivning, der gør den administrative byrde for stor. Idet EU's budget vokser vil problemet kun blive

værre med tiden. Hvis de nationale parlamenter afgiver erklæring om at regnskabet er i orden, uden at dette er tilfældet, bør det føre til, at man står i en dårligt politisk situation. Han advokerede for et bedre samarbejde mellem de nationale parlamenters revisionsinstitutter og Revisionsretten. Derudover mente han, at Europa-Parlamentets kontrol af Kommissionen bør ske i samarbejde med de nationale parlamenter.

Gene L. Dodaro foreslog, på baggrund af sine erfaringer fra USA, at man laver fælles standarder, metodologi og normer for revision, regnskab mm., som er fælles accepterede, da man ikke kan gennemføre al kontrollen fra toppen alene. Revisorerne skal stole på hinanden og både offentlige og private revisorer kan bruges. Gray sagde, at Kommissionen søger at fremme Dodaros model, under hensyntagen til de naturlige forskelle der er mellem USA og EU.

Juknevičienė (ALDE, Litauen) hilste Kommissionens forslag om harmonisering af medlemsstaternes regnskabsregler velkomment, og opfordrede Rådet til at støtte forslaget. En parlamentariker fra **Rumænien** bakkede også op om dette.

Et medlem fra det britiske Underhus, **Edward Leigh**, mente ikke, at Kommissionen kan, eller skal kunne, tjekke alle medlemsstaternes underliggende transaktioner. Derfor foreslog han, at alle medlemsstaterne tager initiativ til en samlet *frivillig* konsolideret erklæring om, hvordan de bruger deres EU-midler. Denne skal kunne revideres ud fra fælles fastsatte principper.

Gray støttede idéen om en forvaltningserklæring, da ledelserne så bliver nødt til at vise, at de har et godt system. Dette er især vigtigt, da mange føderale medlemsstaters regionale organer ikke har noget ansvar for budgetkontrollen.

Parlamentarikere fra **Italien** og **Spanien** pointerede begge det problematiske ved budgetkontrol i lande, der ikke har en stærk centraliseret administration. Den italienske parlamentariker advarede mod at lægge ansvaret ud til regionerne i de lande hvor samarbejdet mellem regionerne og regeringen er dårligt. Han sagde, at det er nødvendigt med et homogent kontrolsystem, og at det er vigtigt at få en erklæring fra medlemsstaternes finansministre.

To repræsentanter fra **Nederlandenes finansministerium** fortalte om den nederlandske regerings planer for at forbedre deres interne revision. De fremhævede det problematiske i, at der på nuværende ikke er nogen garanti for lovlighed i forbindelse med strukturfondene, og dermed også i sidste ende med EU-integrationen. De vil derfor indføre, at finansministeren giver en ex post erklæring, der bygger på undererklæringer fra ministrene med ansvar for de specifikke fonde. En anden del af forslaget lød på, at alle medlemsstaterne skal revidere deres EU-regnskab på samme måde som deres nationale regnskab. Det skal altså være op til medlemsstaterne, hvordan de vil lave revisionen, så længe den lever op til EU's revisionskrav. Forslaget om en national udformning af revisionen for at øge gennemsigtigheden blev støttet af mange nationale parlamentarikere.

Også et medlem af det **britiske Overhus** hilste Nederlandenes forslag velkomment, og støttede samtidig Leighs forslag om en enkelt konto pr. medlemsstat, og idéen om en national tillidserklæring. Han mente dog ikke, at det behøver at være en politiker der la-

ver den. En embedsmand vil også kunne gøre det. Mulder var uenig i dette, da han ikke mente at en embedsmand ikke kan stå med det samme ansvar som politikere.

Caldeira fra Revisionsretten betegnede det nederlandske forslag som "positive initiativer", da det vil bevirke, at Kommissionen vil kunne stole på, at revisionen foregår ordentligt i medlemsstaterne. Det vil være en fordel, hvis de nationale erklæringer er udarbejdet efter fælles standarder, der tager højde for Kommissionens arbejde. Han understregede dog, at der skal findes en måde at sikre at den interne kontrol fungerer. Forslaget vil altså ikke være løsning nok i sig selv, men det vil være behjælpeligt for Kommissionen.

Afslutningsvis sagde Sinnemäki, på vegne af formandskabet, at en måde at forbedre den udbredte skepsis blandt EU's borgere vil være at mindske fejlmarginen i budgettet, og hun var positiv overfor det nederlandske forslag. Hun mindede om, at harmonisering af kontrolnormer og procedurer er nemmere sagt end gjort, men at vi må tilstræbe en klar og tydelig forvaltning. EU har ikke brug for mere revision eller flere revisorer.

De nationale parlamentarikere vendte hjem med opfordringen om, at udbrede information om emnet og drøfte sagen yderligere i deres respektive nationale parlamenter.

Med venlig hilsen

Rebecca Wolffberg

Hvis du vil vide mere:

http://www.europarl.europa.eu/comparl/cont/site/auditions/joint_meeting/default_en.htm#